

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

Święto Niepodległości jest najważniejszym polskim świętem narodowym, obchodzonym 11 listopada, na pamiątkę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku.

„...Półtora wieku walk, krwawych nieraz i ofiarnych znalazło swój tryumf w dniu dzisiejszym. Półtora wieku marzeń o wolnej Polsce doczekało swego ziszczenia w obecnej chwili...”

Tak przemawiał Józef Piłsudski na otwarcie Sejmu 9 lutego 1919 roku. Podstawą tej przemowy był 11 listopad 1918 rok. Czas zmian, zakończenia I wojny światowej, rozejmu w Compiègne, obejmowania rządów i przekazywania władzy i dowództwa nad Polskimi Siłami Zbrojnymi Piłsudskiemu. Wkrótce większa część terytorium polskiego znalazła się w polskich rękach. Państwo polskie tworzyło swoje podstawy po 123 latach zaborów, walk powstańczych, rusyfikacji i germanizacji. Powstanie uznawanego na

arenie międzynarodowej rządu Paderewskiego oraz wybory do Sejmu Ustawodawczego oznaczały, że pierwszy etap budowania państwa polskiego został zakończony. Święto Narodowe zostało ustanowione ustawą z 23 kwietnia 1937, zniesione ustawą Krajowej Rady Narodowej 22 lipca 1945, przywrócono je natomiast w okresie transformacji systemowej w 1989.

Kiedy 25 listopada 1764 koronowano w Warszawie Stanisława Poniatowskiego, stolnika litewskiego nikt nie przypuszczał, że z osobą króla związane będą tak szczególne dla Rzeczypospolitej wydarzenia. Panowanie Stanisława Augusta Poniatowskiego przypadło na bardzo trudny i tragiczny okres dziejów. Rozdzierany konfliktami wewnętrznymi kraj, zrujnowany długimi i ciężkimi wojnami, stanął wobec niebezpieczeństwa utraty państwowego bytu. Źródłem zagrożenia była agresywna postawa i zaborcze dążenia scentralizowanych i sprawnie rządzonych krajów ościennych. 25 listopada 1795 roku monarcha został zmuszony do abdykacji. Nie było już sejmów Rzeczypospolitej, dlatego ten akt złożenia korony jest często traktowany, jako zatwierdzenie przez króla trzeciego rozbioru Rzeczypospolitej. Skutkiem była całkowita likwidacja państwa polskiego na okres 123 lat niewoli. Polacy rozproszeni w granicach trzech zaborów kilkakrotnie porywali się do walki o odzyskanie niepodległości. Były to jednak zmagania kończące się niepowodzeniem. Dopiero wybuch I wojny światowej dał realne szanse na odzyskanie niepodległości, a jesienią 1918 jej zakończenie przyniosło klęskę wszystkim trzem zaborcom. Rosja pogrążyła się w zamęcie rewolucji i wojnie domowej, wielonarodowa monarchia austro – węgierska rozpadała się i chyliła ku upadkowi, a Niemcy ugięły się pod naporem wojsk Ententy. Dla Polaków była to niepowtarzalna szansa, aby móc odzyskać utracony byt państwowy. Widząc klęskę zaborców, Polacy zaczęli przejmować władzę wojskową i cywilną tworząc zręby przyszłego państwa. 11 listopada 1918 roku Rada Regencyjna (sprawująca władzę nad Królestwem Polskim) przekazała władzę nad wojskiem Józefowi Piłsudskiemu, który dzień wcześniej wrócił z internowania w Magdeburgu, a w trzy dni później rozwiązała się, przekazując mu pełną władzę i ustanawiając go Naczelnikiem Państwa. Powstała Druga Rzeczpospolita. Dzień 11 listopada ustanowiono świętem państwowym dopiero w 1937 roku. W latach 1939 – 1944, czyli w czasie okupacji niemieckiej, oraz w okresie 1945 – 1989, w czasie rządów komunistycznych obchodzenie 11 listopada było zakazane. Dopiero ustawą sejmową z 1989 roku przywrócono obchody tego święta. Od tego momentu Święto Niepodległości jest najważniejszym świętem państwowym, a dzień 11 listopada jest dniem wolnym od pracy. Święto Niepodległości obchodzone jest w całym kraju, a najważniejsze obchody odbywają się w Warszawie na Placu Józefa Piłsudskiego, pod Grobem Nieznanego Żołnierza.

Dzisiaj w zmienionej rzeczywistości przez COVID – 19, uczcijmy Święto Narodowe refleksją, zadumą, cofnijmy się na chwilę do historii...Pamiętajmy, że „*Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie...*”

Źródło: Władcy i królowie Polski, wyd. Readers Digest, Warszawa 2005,
Wikipedia, wolna encyklopedia,
WWW.wojsko – polskie.pl

Wspomnienia: 2009

2015

